

LBRIS

We know
books

Colecția MIRABILIA

Editor: MIRCEA PETEAN

Design copertă și tehnoredactare: Dinu Virgil

Ilustrație coperta 1: Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, *Silence*,
1908

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOTICI, GABRIELA

Tăceri din Helicon = Sonete/Gabriela Botici. – Florești :

Limes, 2025

ISBN 978-606-799-900-4

821.135.1

© Gabriela Botici

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3

407280 Florești – Cluj

Tel.: 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

Gabriela Botici

TĂCERI DIN HELICON

Sonete

LIMES
2025

CUPRINS

Sonet CI (Zâmbet).....	4
Sonet CII (Casa părintească).....	6
Sonet CIII (Dor de-nmugurire).....	7
Sonet CIV (Primăvara).....	8
Sonet CV (Măști).....	9
Sonet CVI (Intangibil).....	10
Sonet CVII (Prea multe întrebări).....	11
Sonet CVIII (Vers de primăvară).....	12
Sonet CIX (O sclipire).....	13
Sonet CX (E bine!).....	14
Sonet CXI (Voi sunteți puterea!).....	15
Sonet CXII (Petale de seară).....	16
Sonet CXIII (Plânge o vioară).....	17
Sonet CXIV (Clipe rotunde).....	18
Sonet CXV (Secunda care pleacă).....	19
Sonet CXVI (Corzi de mătase).....	20
Sonet CXVII (Viața este).....	21
Sonet CXVIII (Întuneric).....	22
Sonet CXIX (Tăcerea mieilor).....	23
Sonet CXX (Voi renaște).....	24
Sonet CXXI (Zile de vară).....	25
Sonet CXXII (Va fi?).....	26
Sonet CXXIII (Întrebări).....	27
Sonet CXXIV (Îndoială).....	28
Sonet CXXV (Momentul ursit).....	29
Sonet CXXVI (Roua).....	30
Sonet CXXVII (Dor de culoare).....	31
Sonet CXXVIII (Crinul).....	32
Sonet CXXIX (Imagine).....	33
Sonet CXXX (Rădăcini).....	34
Sonet CXXXI (Spirală).....	35
Sonet CXXXII (Hrana sufletului).....	36
Sonet CXXXIII (A câta oară?).....	37

Sonet CXXXIV (Picături de ceară).....	38
Sonet CXXXV (Ursita).....	39
Sonet CXXXVI (O mână de cuvinte).....	40
Sonet CXXXVII (Firul de iubire).....	41
Sonet CXXXVIII (O nouă viață).....	42
Sonet CXXXIX (Reziliere).....	43
Sonet CXL (Prea mult fum).....	44
Sonet CXLI (Fractal).....	45
Sonet CXLII (Fărăma de nemurire).....	46
Sonet CXLIII (A venit toamna!).....	47
Sonet CXLIV (Veștejire).....	48
Sonet CXLV (Viața).....	49
Sonet CXLVI (Fulg de nea).....	50
Sonet CXLVII (Semne).....	51
Sonet CXLVIII (Lacrima).....	52
Sonet CXLIX (Zori).....	53
Sonet CL (Ceața).....	54
Sonet CLI (Fața de zăpadă).....	55
Sonet CLII (Nemurire).....	56
Sonet CLIII (Mierla).....	57
Sonet CLIV (Efemeritate).....	58
Sonet CLV (Hoța).....	59
Sonet CLVI (Glasul tinereții).....	60
Sonet CLVII (Transformare).....	61
Sonet CLVIII (Ar fi?).....	62
Sonet CLIX (Rugămintele).....	63
Sonet CLX (Obiecte).....	64
Sonet CLXI (De ce?).....	65
Sonet CLXII (Lemnul).....	66
Sonet CLXIII (Învață-mă).....	67
Sonet CLXIV (Furia).....	68
Sonet CLXV (Junii Brașovului).....	69
Sonet CLXVI (Rugă către muză).....	70
Sonet CLXVII (În goană ai trecut!).....	71
Sonet CLXVIII (Ce naște primăvara?).....	72
Sonet CLXIX (Renaștere).....	73

Sonet CLXX (Dorul).....	74
Sonet CLXXI (Maioua poeziei).....	75
Sonet CLXXII (Suprimarea conștiinței).....	76
Sonet CLXXIII (Mi-e dor de tine, mamă!).....	77
Sonet CLXXIV (Frază de lumină!).....	78
Sonet CLXXV (Floare).....	79
Sonet CLXXVI (Urmași).....	80
Sonet CLXXVII (Cerere).....	81
Sonet CLXXVIII (Tihnă).....	82
Sonet CLXXIX (Gustul luminii).....	83
Sonet CLXXX (Boabe divine).....	84
Sonet CLXXXI (Când...).....	85
Sonet CLXXXII (Minus infinit).....	86
Sonet CLXXXIII (Setat pentru durere).....	87
Sonet CLXXXIV (Poate).....	88
Sonet CLXXXV (Retrări).....	89
Sonet CLXXXVI (Crima e o alegere).....	90
Sonet CLXXXVII (Doar floarea).....	91
Sonet CLXXXVIII (Argument).....	92
Sonet CLXXXIX (Zădărnice).....	93
Sonet CXC (Regăsire).....	94
Sonet CXCI (Regina-noptii).....	95
Sonet CXCVI (Limba pietrelor).....	96
Sonet CXCVII (Înocență).....	97
Sonet CXCVIII (Întâiul freamăt).....	98
Sonet CXCV (Fără indicii).....	99
Sonet CXCVI (Tăceri din Helicon).....	100
Sonet CXCVII (Negravate).....	101
Sonet CXCVIII (Ce să aleg?).....	102
Sonet CXCVIX (Încă un an).....	103
Sonet CC (Rănilor nerăbdării).....	104
Sonet CCI (Colorând ziua).....	105

Sonet CI (Zâmbet)

Când seara se-nfiripă prin frunzele rebele,
iar vântul le atinge cu adieri candido,
privirea se anină de amintiri fluide
și luna împletește magia dintre ele.

Și visul curge tandru, în mine se deschide
speranța unei raze în gândurile grele,
iar întrebări nestinse și multele atele,
ce-au sprijinit cărarea în zilele aride,

refuză îndoiala unor răspunsuri mute,
dar blânda ta privire, pe drumurile toate,
aduce alinare, știind să împrumute

noblețea unui zâmbet ce-n viață încă poate
să îmi separe dorul de relele crescute,
în lumea asta strâmbă către Divinitate ...

Sonet CII (Casa părintească)

Păpușa cu ochii de sticlă, în casa cu suflete mute,
privește aceleași decoruri ascunse în timpuri ce uită
o filă desprinsă din viața ce, parcă, a fost plăsmuită.
Nimicul rămâne în urmă, doar goluri venind să strămute

durerea în palma tăcerii. Doar lacrimi, acum, mă incită.
Vitrina cu vise purtate de umbre demult dispărute,
ascunse sub praful uitării nescrise, nu pot să sărute
un vis ce s-a stins într-o noapte și viața de dor rătăcită.

Pășesc în neantul ce țipă cuvinte pe ziduri stinghere,
morminte de glasuri plecate și gânduri criptate-n perete.
Răceala pătrunde în toate și teama persistă-n veghere

în camera-n care, odată, în vase erau margarete
și zâmbete prinse în horă, iar toate puteau să-mi ofere
căldura trăirii senine. Iubirea nu are regrete.

Sonet CIII (Dor de-nmugurire)

Când primăvara cântă, din fluier, strălucire
peste natura care privește adormită,
fiorul împletește mișcarea pe orbită,
iar armonia caldă începe să inspire

petale colorate, o frunză-ndrăgostită
de verdele ce naște trăiri și în privire,
topind înmiresmată zăpada cea subțire,
redefinește zborul spre zarea infinită.

Un ghiocel apare, un tril de pițigoi,
cu sunetul albastru, îmbracă în culori
înaripate vise și-ating copacii goi

cu dor de-nmugurire. Lumina le-o adori
privind înspre copiii cum fac, din doi în doi
castelele speranței cu miile de flori.

Sonet CIV (Primăvara)

Cu nectarul bucuriei primăvara iarăși plouă,
calde flori înmiresmate se-nfiripă prin grădină,
iar un tril de ciocârlie gândul pare să-l susțină.
Mii de greieri cu chitară își beau rația de rouă,

păsări cântă ziua toată și de-albine zarea-i plină,
adunând nectarul vieții, picurându-ne și nouă.
Din altarul frumuseții fluturii se-mpart în două,
vântul le strunește zborul pe o harpă de lumină,

apoi zboară în tăcere. Cântecul ciocârliei,
printre ramuri, sunt sublime, și-n aceeași bună veste,
luna, cu-ale sale raze, stinge gala insomniei,

Se-nfiripă îndrăznețul – cel sărut, ca să ateste
că-nflorit-a iar natura și e timpul veseliei -
și orice lăstar crează poezie în poveste.

Sonet CV (Măști)

Am înțeles că-n toate există câte-o mască,
ascunde o durere sau poate o frustrare –
dar nu mă-mpac când vălul e tot în transformare,
și nu-nțeleg persoana cum poate să trăiască

cu zecile de fețe, stârnind în fiecare
uimire și tăcere. Schimbarea-i nefirească!
Un suflet are omul. Cum poate să-ngrijească
atâtea gesturi tulburi ce n-au asemănare?

Mi-e frică de-aste farse, mi-e teamă de-ntuneric
cu spirite-nglobate în corpuri camuflate
când lasă câte-un zâmbet din suflul cadaveric.

M-ascund de trupuri goale căci mintea mea nu poate
pricepe aste lucruri cu izul lor himeric.
Mă-nchid din nou în mine, cu gânduri decupate...

Sonet CVI (Intangibil)

Vitrina, cu ceștile-amare,
atinsă de tot ce n-atinge.
O umbră cu clipe nătânge
privește lumina cum moare.

În vaza uscată se plânge
o floare ce nu mai apare,
cafeaua fierbinte și tare
îmi picură-acum doar în sânge.

Absența nu poate să-nvie!
Persistă pe veci printre hume,
plouată și ninsă-n sclavie.

E urmă uitată-ntr-o lume,
trăind în acea colivie
născută din timpuri postume.

Sonet CVII (Prea multe întrebări)

De ce iubim ce știm că se destramă?
Cuvinte mor, sub clopote de frică,
în fraze lungi și verbul se despică
în clipe reci plângând mereu o mamă.

De ce trăim în viața mult prea mică?
Tărâm cărunt cu sens de dioramă
E definit și are gust de teamă,
azi îl privești, apoi din nou abdică.

De ce sperăm că mâine va fi bine,
când totuși știm că totul se repetă,
și-n orice zi tu știi că noaptea vine,

oricât ai vrea să fie de discretă,
și-n orice colț ascunsă o vei ține?
Te va găsi și-n grotă de ascetă!